

ROK KNĚŽÍ 2009 - 2010

MYŠLENKY JOSEFA KARDINÁLA BERANA BŘEZEN

1. Kdo hmotným nebo duševním násilím někoho nutí, aby jednal proti svému svědomí, uvádí ho do hříchu proti Bohu.
2. Kráčeje ve šlépějích Krista, nepracujme pro pouhých pár let našeho života. I když budou jiní sklízet plody naší práce a našich obětí, v knize života nebude vymazána žádná naše zásluha.
3. Obětí na kříži, obětí těla za nás vydaného a krve za nás prolité Kristus lidstvu vydobyl sjednocení a v Eucharistii toto sjednocení stále obnovuje.
4. Nesme všechny kříže radostně a ochotně. Musíme ukazovat světu, co nám dává víra a v Koho věříme.
5. Láska k Panně Marii bude stále oporou ve tvém úsilí o nápravu špatných činů.
6. Milujme Kristův kříž, milujme jej i ve svých životních křížích. Statečně plňme svoje povinnosti.
7. Jen to, co se obětuje, bude proměněno.
8. Co je tělo bez duše, to je přirozené bez nadpřirozeného, to je práce bez Eucharistie.
9. Buďte upřímní, charakterní, hleďte své povinnosti plnit radostně, ale upřímně a poctivě.
10. Církev byla vždycky matkou chudých. Mějte vždy smysl pro charitu, věnujte jí potřebnou péči.
11. Stejně jako je třeba pracovat tělesně, musíme na sobě pracovat i duchovně.
12. Tak jako je jeden Bůh, i pravda může být jen to, co se shoduje se zákonem Božím a Kristovým.
13. Kristus chce sjednotit lidstvo, v Eucharistii toto sjednocení uskutečňuje.
14. Buďme pro druhé vzorem poctivé, nezištné a obětavé práce.
15. Musíme obdivovat dílo Stvořitele, který naše tělo, náš organismus tak dokonale uzpůsobil. Robot není člověk a práce ruky a mozku musí řídit něco vyššího, co je zdrojem života, duch.

16. Každý člověk musí mít pevný charakter, pevnou povahu a pak odolá ve všech nebezpečích.
17. Kde Bůh žehná, tam se všechno daří. Naopak bez Božího požehnání marné lidské namáhání.
18. Modlitba bez práce je málo. Ale práce bez modlitby není nic.
19. Jen duše prosvícená světlem víry pronikne do hlubin tajemství Eucharistie.
20. Dnešní člověk nechce svět jenom poznávat, ale chce ho přetvářet a ovládnout; nehledá pravdu o světě, ale moc nad světem.
21. Maria svou neposkvrněností a září své milosti rozptyluje tmu a zmatek, který do srdcí zasévá ďábel. Utíkejme se k ní vždy s důvěrou. Důvěřujme v její lásku.
22. Spojme se v modlitbách o pravý mír. Změňme smýšlení. Je třeba modliteb, je třeba pokání.
23. Dokud nebude sebevýchova a výchova druhých směřovat k výchově silné vůle, každá snaha o záchranu dětí a mládeže selže, a nepomůže ani sebestomyšlenější ani sebestřípavenější poučování.
24. Žijme vždy zbožně, spravedlivě, podle Božího zákona.
25. Čerpejme sílu z Eucharistie. Kristus je zde stále přítomný. On nás nezklame.
26. To nejkrásnější na vzdělaném člověku je to, že svými znalostmi obohacuje jiné.
27. Ať je člověk činný kdekoliv, přece dochází všude k témuž závěru, že jako člověk nevytvořil přírodu, tak nevytváří ani pravdu. My nejsme měřítkem pravdy ve světě, v nás samých ani ve vznešeném cíli, k němuž jsme určeni; můžeme být nanejvýš jejími objeviteli.
28. Umění tohoto světa zachycuje dokonalost, krásu a harmonii Tvůrcem do nich vloženou.
29. Moudrý není ten, kdo má schematické vědění, ale ten, kdo poznanou pravdu žije a cítí.
30. Bůh chce, aby člověk, žijící ve světě, se snažil pochopit Boží dílo. Víra je věřícímu křesťanovi velkou pomocí, aby všechno podřídil svému poslednímu cíli, aby si vytvořil stupnici hodnot a odstranil tak nebezpečí, jež může pro člověka mít technický pokrok.
31. Naše víra může dnešnímu člověku pomoci najít ztracenou jistotu, nalézt v časnosti věčnost.

Myšlenky byly sestaveny na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.